

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Y. P.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Muroněm, advokátem se sídlem Americká 18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, ve věci kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2005, č. j. 64 Az 199/2004 - 19,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2005, č. j. 64 Az 199/2004 - 19, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále označován jako „stěžovatel“) nadepsaný rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2004, č. j. OAM-3098/VL-07-08-2004. Rozhodnutím správního orgánu byla jeho žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel ve své kasační stížnosti namítá, že je v zemi svého původu terčem útoků a napadání ze strany různých kriminálních živlů, a to zejména jednotlivců, kteří ho šikanovali pro jeho politické názory a přesvědčení založené na smyslu pro demokracii a svobodu občana. Těmito osobami mu bylo v různých formách bráněno řádně vykonávat jakékoliv zaměstnání a získat tak prostředky pro svoji obživu, byl omezován ve svobodném pohybu a byl šikanován za své názory běžné pro život v demokratické společnosti. Bylo mu vyhrožováno použitím násilí, a to i po jeho odchodu do ČR. Zároveň byla urážena jeho lidská důstojnost. Stěžovatel proto tvrdí, že je na Ukrajině při uplatňování svých občanských práv a svobod závažným způsobem diskriminován. Odchodem do ČR se snažil tyto problémy vyřešit a doufá, že tu najde své společenské a později i pracovní uplatnění. V ČR žije řádným životem a snaží se zapojit do běžného občanského života. V současné době žije se svojí družkou. Z výše uvedených důvodů je stěžovatel přesvědčen, že ani správní orgán ani soud objektivně neposoudily jeho tíživou situaci, nepřihlédly ke všem rizikům a nebezpečím, která mu hrozila na Ukrajině. Stěžovatel rovněž vyjádřil přesvědčení, že se nemůže vrátit zpět na Ukrajinu, aniž by tím podstoupil riziko pronásledování pro svoje názory a politické přesvědčení a jeho návrat by znamenal pokračování již jednou zažitých represí a diskriminace. z těchto důvodů stěžovatel navrhl napadený rozsudek zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. I pro řízení o kasační stížnosti odkázal na správní spis, zejména na vlastní podání a výpovědi, které stěžovatel učinil během správního řízení, a na vydané rozhodnutí. Tvrzení stěžovatele ohledně v kasační stížnosti namítaného šikanování z důvodu politických názorů a přesvědčení založené na smyslu pro demokracii a svobodu občana, pokládá žalovaný za nedůvodné. Z těchto důvodů navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

Ze správního spisu žalovaného Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti. Žádost o udělení azylu podal stěžovatel dne 23. 10. 2004 a pohovor k tomuto návrhu s ním byl proveden dne 1. 11. 2004. Stěžovatel v žádosti o udělení azylu uvedl, že v roce 2000 zahájil provoz restaurace, půl roku podnikal bez problémů, ale poté jej vyhledali neznámí lidé a požadovali po něm placení výpalného. Jejich požadavek odmítl a odcestoval do ČR. Koncem roku 2000 byla restaurace vykradena vyděrači po něm opět požadovali placení finančních částek. Oznámil jim, že tolika prostředky nedisponuje, proto mu začali vyhrožovat ublížením na zdraví. Dále konstatoval, že vstupem do azylového řízení si chce legalizovat pobyt v ČR, aby se nemusel na Ukrajinu vracet. Ve vlastnoručně psaném prohlášení tyto skutečnosti potvrdil. Ve výše zmíněném pohovoru tyto potíže konkretizoval. Uvedl, že vykradení svého podniku oznámil policejním orgánům v M. a bylo mu přislíbeno pátrání po pachatelích. Domníval se však, že policisté již věděli, že odmítl platit členům mafie výpalné, z čehož usoudil, že byli ve spojení. Týden po této události jej neznámí lidé opět vyhledali, dotazovali se jej, zda již má prostředky, aby jim zaplatil a vyhrožovali mu zabitím a podpálením restaurace. Nikdy předtím tyto osoby neviděl. Potvrdil že cílem jednání vyděračů byla snaha o nezákonné obohacení. O pomoc v této souvislosti nikoho nežádal, protože se domníval, že by mu policisté nepomohli. Na další kompetentní orgány se neobracel, neboť nabyl dojmu, že by byl opět odkázán na policejní orgány. Stěžovatel dále konstatoval, že se v případě návratu na Ukrajinu obává jednání vyděračů a splnění jejich výhrůžek.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 11. 2004, č. j. OAM-3098/VL-07-08-2004 byla jeho žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona

o azylu. V odůvodnění žalovaný uvedl, že během správního řízení bylo nepochybně prokázáno, že stěžovatel podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se nepříznivým důsledkům správního vyhoštění z území ČR, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu dříve.

Krajský soud se ve svém rozsudku uvedl, že se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry žalovaného vyslovenými v žalobou napadeném správním rozhodnutí. Soud konstatoval, že bylo prokázáno, že stěžovatel neuváděl žádné důvody podřaditelné pod důvody taxativně vypočtené v § 12 zákona o azylu a žalovaný nepochybil a postupoval správně, když zamítl žádost stěžovatele jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Krajský soud označil jako nedůvodná i stěžovatelem v žalobě namítaná porušení správního řádu.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. zák. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) přípustná a podle je v ní namítán důvod odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť stěžovatel namítá, že žalovaný a posléze krajský soud nesprávně posoudili jeho situaci tak, že nespňuje zákonné podmínky pro udělení azylu a nesprávně posoudili aplikaci § 91 zákona o azylu. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Podle § 109 odst. 3 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to však neplatí, je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)].

Obsahem rozhodnutí žalovaného je zamítnutí žádosti stěžovatele o azyl podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, neboť bylo zjištěno, že podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se nepříznivým důsledkům správního vyhoštění z území ČR, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu dříve. Obsahem rozhodnutí krajského soudu je pak přezkum zamítnutí žádosti o azyl dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, kdy se krajský soud zabýval tím, že stěžovatel žádné důvody podřaditelné pod ust. § 12 zákona o azylu neuváděl. Krajský soud tedy zjevně zaměnil obsah přezkoumávaného rozhodnutí a rozhodl na základě tohoto omylu. Jak již Nejvyšší správní soud judikoval: *„Rozhodnutí krajského soudu trpí nedostatkem důvodů [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], jestliže krajský soud zaměnil obsah přezkoumávaného rozhodnutí a na takto zaměněném obsahu rozhodnutí založil svůj úsudek o jeho zákonnosti. Nejvyšší správní soud takové rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zruší, i když stěžovatel v kasační stížnosti tento důvod neuplatní (§ 109 odst. 3 s. ř. s.); (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2004, č. j. 1 Ads 12/2003 - 42; publikováno pod č. 387/2004 Sb. NSS).*

Za této situace proto nezbylo než rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, neboť byl nepřezkoumatelný.

Samotnou hmotněprávní podstatou věci, tedy ani dalšími námitkami stěžovatele, opírajícími se o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., se Nejvyšší správní soud nezabýval a ani zabývat nemohl, neboť k tomu by bylo lze přistoupit teprve poté, co by výsledkem řízení před krajským soudem bylo jeho rozhodnutí přezkoumatelné z hlediska všech mezi účastníky sporných relevantních problémů. Na krajském soudu tedy nyní bude, aby přezkoumal rozhodnutí správního obsahu.

V novém rozhodnutí ve věci krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 24. ledna 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu